

Sygn. akt III AUa 1642/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Marek Procek
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012r. w Katowicach

sprawy z odwołania J. H. (1) (J. H. (1))

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 12 czerwca 2012r. sygn. akt IX U 1280/11

oddala apelację.

/-/ SSA M. Żurecki/-/ SSA J. Pietrzak/-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1642/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.06.2011r. organ rentowy, **po** rozpatrzeniu wniosku z dnia 13.06.2011r., powołując się na art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu J. H. (1) (H.) prawa do emerytury wobec nie udokumentowania na dzień 1.01.1999r. wymaganych 15 lat pracy

w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz 25 lat ogólnego stażu pracy, a także wobec nie osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat. Organ rentowy uznał za udowodnione 24 lata, 10 miesięcy i 15 dni ogólnego stażu pracy oraz 9 lat, 1 miesiąc i 14 dni pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych przez okres ponad 15 lat, osiągnął 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1.01.1999r., a w dniu (...) ukończył 60 lat, a zatem na dzień złożenia odwołania spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

Precyzując odwołanie ubezpieczony podniósł, że do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy powinien zaliczyć okres jego zatrudnienia w KWK (...) od 17.06.1974r.

do 6.04.1977r., gdzie wykonywał pracę na stanowisku górnik pod ziemią, okres zatrudnienia w (...) w Ż. od 11.04.1970r. do 1.06.1974r. na stanowisku betoniarza, okres zatrudnienia w (...) w Ż. od 21.06.1977r. do 4.07.1981r. na stanowisku cieśli, na którym wykonywał prace na wysokości, a także okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) w J. od 6.07.1981r. do 18.08.1990r. na stanowisku kierowcy ciągnika.

Ponadto w toku postępowania ubezpieczony podniósł, że równoległe z zatrudnieniem oraz w przerwach w zatrudnieniu prowadził własne gospodarstwo rolne i z tego tytułu odprowadzał składki do KRUS, a przed przejściem gospodarstwa na własność wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym rodziców. Okresy pracy w gospodarstwie rolnym powinny być zaliczone do ogólnego stażu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji i podał, że do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) w J. od 6.07.1981r. do 18.08.1990r. na stanowisku kierowcy ciągnika, na podstawie świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, natomiast innych dowodów na okoliczność wykonywania prac w szczególnych warunkach ubezpieczony nie dostarczył.

Wyrokiem z dnia 12.06.2012r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 14.07.2011r.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony J. H. (1) urodził się w dniu (...)

Do dnia 31.12.1998r., ubezpieczony zatrudniony był kolejno:

- od 5.08.1967r. do 14.03.1969r. w Przedsiębiorstwie (...) w Ż.,

- od 6.04.1969r. do 31.03.1970r. w Przedsiębiorstwie (...) w R.,

- od 11.04.1970r. do 1.06.1974r. w (...) Zespół (...)
w Ż.,

- od 17.06.1974r. do 6.04.1977r. w KWK (...),

- od 21.06.1977r. do 4.07.1981r. w (...) Zespół (...)
w Ż.,

- od 6.07.1981r. do 18.08.1990r. w Spółdzielni (...) w J.,

- od 1.11.1996r. do 31.12.1998r. w (...) Zakład (...) w K..

Ponadto w okresie od 1.07.1977r. do 31.03.1988r. ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników z tytułu prowadzenia własnego gospodarstwa rolnego, przy czym

w okresie od 1.07.1977r. do 30.06.1982r. zwolniony był z opłacania składek jako młody rolnik, natomiast w okresie od 1.07.1982r. do 31.03.1988r. opłacał składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników. Z informacji KRUS wynika, że składki zostały opłacone, nie zostały zwrócone, a konto nie wykazuje zadłużenia.

Przed dniem 1.07.1977r. ubezpieczony wykonywał prace w gospodarstwie rolnym rodziców J. H. (2) i L. H., z którymi zamieszkiwał od urodzenia i pozostał w domu po rodzicach po ich śmierci. Ojciec ubezpieczonego J. H. (2) od 1960r. do 1977r. był osobą władającą gospodarstwem rolnym o powierzchni 1,3191 ha, położonym na terenie J. w obrębie B. przy ul. (...). Od 1977r. właścicielem tego gospodarstwa jest ubezpieczony J. H. (1). Powierzchnia gospodarstwa rolnego uległa zmianie po pomiarze uwłaszczeniowym w 1978r. i wyniosła 0,9765 ha.

Rodzice ubezpieczonego uprawiali żyto, pszenicę, jęczmień, owies i inne zboża na zmianę, a także ziemniaki i buraki. Ponadto hodowali zwierzęta, na ogół 1 lub 2 krowy, 3 barany, 3 lub 4 świny, kury, gęsi, kaczki i inny drób, a także króliki. Ubezpieczony zawsze pomagał im w prowadzeniu gospodarstwa rolnego po przyjściu z pracy lub przed pójściem do pracy, a zwłaszcza w okresach przerw w zatrudnieniu. Pomagał przy zasiewach, orce, koszeniu zbóż i traw na łące, a także przy sadzeniu buraków i ziemniaków oraz ich plewieniu. Pomagał także przy hodowli zwierząt, a mianowicie przy ich karmieniu, wyrzucaniu obornika, wykładaniu nowej ściółki. Praca w gospodarstwie rolnym zajmowała mu co najmniej 4 do

6 godzin na dobę, a w okresie letnim, kiedy nie pracował, nawet od rana do wieczora. Kiedy ubezpieczony przejął gospodarstwo na własność, kontynuował wszystkie uprawy i hodowlę zwierząt. Dopiero z czasem ze względu na stan zdrowia oraz szkody górnicze, zrezygnował

z uprawy zbóż, natomiast nadal uprawia trawę na siano, hoduje barany i kury. Rodzice ubezpieczonego zmarli w 1976r., i od tego czasu wyłącznie sam prowadzi gospodarstwo,

a pomaga mu w tym jego żona. Po przejęciu gospodarstwa na własność ubezpieczony również pracował w nim po przyjściu z pracy lub przed pójściem do pracy, a w szczególności w okresie przerw w zatrudnieniu. Pracę w gospodarstwie rolnym ubezpieczony wykonywał między innymi w okresie przerwy w zatrudnieniu od 2.06.1974r. do 16.06.1974r., a także od 7.04.1977r. do 20.06.1977r.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1.01.1999r. łącznie 24 lata, 10 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 9 lat,

1 miesiąc i 14 dni pracy w warunkach szczególnych. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył okres zatrudniania ubezpieczonego w Spółdzielni (...)

w J. od 6.07.1981r. do 18.08.1990r. na stanowisku kierowcy ciągnika.

Natomiast nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w KWK (...)(później KWK (...), a obecnie KWK (...)) od 17.06.1974r. do 6.04.1977r. oraz okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ż. od 11.04.1970r. do 1.06.1974r. oraz od 21.06.1977r. do 4.07.1981r.

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w okresie od 17.06.1974r. do 6.04.1977r. kolejno na stanowiskach:

- od 17.06.1974r. do 4.12.1975r. pomoc dołowa pod ziemią,

- od 5.12.1975r. do 13.12.1975r. robotnik niewykwalifikowany na powierzchni,

- od 14.12.1975r. do 6.04.1977r. pomoc dołowa pod ziemią.

Jak wynika z oryginalnego świadectwa pracy z dnia 14.02.2012r., wydanego przez J. Spółkę (...), złożonego do akt sprawy przez ubezpieczonego na rozprawie w dniu 26.04.2012r., w okresie zatrudnienia w KWK (...) ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku pomocy dołowej pod ziemią, wymienioną w Wykazie A Dział I poz.1 pkt 75, stanowiącym Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w okresach od 17.06.1974r. do 4.12.1975r., oraz od 14.12.1975r. do 6.04.1977r.

Ubezpieczony zatrudniony był w Przedsiębiorstwie(...) w Ż.w okresie od 11.04.1970r. do 1.06.1974r. na stanowisku betoniarza oraz od 21.06.1977r. do 4.07.1981r. na stanowisku cieśli.

Przedsiębiorstwo (...) zajmowało się budową bloków mieszkalnych, szkół, przedszkoli oraz innych obiektów budowlanych. Bloki mieszkalne budowane były z tzw. wielkiej płyty czyli prefabrykatów z betonu.

W pierwszym okresie zatrudnienia ubezpieczony wykonywał pracę w Zespole (...) w oddziale ścian wewnętrznych przy produkcji prefabrykatów z betonu, stanowiących elementy ścian wewnętrznych, montowanych następnie w blokach mieszkalnych. W okresie tym, ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku betoniarza

i wykonywał wyłącznie prace zbrojarskie i betoniarskie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie wykonywał żadnych innych prac.

Do podstawowych obowiązków brygady ubezpieczonego należało: rozformowanie przy pomocy siłowników hydraulicznych kasy, w której znajdowała się betonowa ściana uformowana i pozostawiona do zastygnięcia przez poprzednią zmianę, następnie po rozformowaniu odwiezienie gotowej ściany do magazynu, wyczyszczenie opróżnionej formy (kasy) i spryskanie jej formolem czyli środkiem antyprzyczepnym betonu oraz jej zamknięcie. Po przygotowaniu formy do produkcji kolejnego elementu, ubezpieczony zajmował się wykonaniem zbrojenia, a następnie zalaniem tego zbrojenia betonem i jego wyrównaniem. Wszystkie czynności wykonywane przez ubezpieczonego należały do obowiązków betoniarza.

W drugim okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 21.06.1977r. do 4.07.1981r. ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku cieśli w Zespole (...) w oddziale montażu konstrukcji żelbetonowych. Pracował w brygadzie montażowej, w skład której wchodziło 2 cieśli, 2 montażystów, 1 spawacz, 1 hakowy

i brygadzysta, który równocześnie był montażystą. Brygada wykonywała prace przy montażu konstrukcji żelbetonowych na wysokości. Przez ten cały okres ubezpieczony wykonywał prace ciesielskie przy montażu konstrukcji żelbetonowych na wysokości. Prace te polegały na wykonywaniu szalunku pod wylewany beton, na którym następnie montowane były elementy ściennie. Taki szalunek wykonywany był zarówno w pionie jak i w poziomie, pod ułożenie każdego stropu i dachu, a także pod betonowe schody. Prace w brygadzie montażowej ubezpieczony wykonywał bezpośrednio na budowach różnego rodzaju, przeważnie przy budowie bloków mieszkalnych z wielkiej płyty. Były to bloki 10-cio piętrowe a czasem 4-ro piętrowe. Prace wykonywane przez ubezpieczonego były nierozdzielnie związane z pracami betoniarskimi i zbrojarskimi. Wszyscy członkowie tej brygady wykonywali pracę w warunkach szczególnych, ponieważ wszyscy wykonywali prace przy montażu elementów żelbetonowych na wysokości.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, rozwiązał stosunek pracy. Obecnie pobiera z ZUS rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na stałe i samodzielnej egzystencji do 30.09.2013r.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołanie za zasadne podnosząc w motywach rozstrzygnięcia co następuje:

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że w okresie zatrudnienia w (...) i (...) od 11.04.1970r. do 1.06.1974r., a więc przez okres 4 lat, 1 miesiąca i 22 dni, ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace betoniarskie i zbrojarskie, czyli prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A dziale V poz. 4 Załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.(Dz.U. Nr 8 poz.43) oraz w Wykazie A Dziale V poz.4 pkt 1 i 2, stanowiącym Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. Powyższa okoliczność wynika jednoznacznie z akt osobowych ubezpieczonego, a także z zeznań świadka S. W. - jego bezpośredniego przełożonego z tego okresu oraz z zeznań ubezpieczonego.

Ponadto postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że w czasie zatrudniania w KWK (...)w okresach od 17.06.1974r. do 4.12.1975r. i od 14.12.1975r. do 6.04.1977r., czyli przez okres 2 lat, 9 miesięcy i 12 dni, ubezpieczony wykonywał pracę pod ziemią na stanowisku ładowacza i pomocy dołowej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,

a zatem wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w Wykazie „A” Dziale I poz. 1 Załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. (Dz.U. Nr 8 poz.43) oraz w Wykazie A Dziale I poz. 1 pkt 75, stanowiącym Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. Powyższa okoliczność wynika z akt osobowych ubezpieczonego oraz oryginalnego świadectwa pracy z dnia 14.02.2012r., wydanego przez J.Spółkę (...)w J., a także zeznań ubezpieczonego.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że w drugim okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), tj. w okresie od 21.06.1977r. do 4.07.1981r., ubezpieczony również wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie tym ubezpieczony zatrudniony był bowiem na stanowisku cieśli w brygadzie montażowej, wykonującej prace przy montażu konstrukcji metalowych oraz konstrukcji żelbetowych i prefabrykowanych na wysokości. Przez cały ten okres ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace ciesielskie przy montażu konstrukcji żelbetonowych i prefabrykowanych na wysokości, a zatem prace

w warunkach szczególnych wymienione w Wykazie A Dziale V poz.5 Załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. (Dz.U. Nr 8 poz.43) oraz w Wykazie A Dziale V poz.5 pkt 1, stanowiącym Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. Powyższa okoliczność wynika jednoznacznie z akt osobowych ubezpieczonego, a także z zeznań świadka F. D. oraz z zeznań ubezpieczonego.

Po uwzględnieniu powyższych okresów zatrudnienia do pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony posiada łącznie z okresem uwzględnionym przez organ rentowy ponad 15 lat takiej pracy.

Jak wykazało postępowanie dowodowe, w okresie od 1.07.1977r. do 31.03.1988r. ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników z tytułu prowadzenia własnego gospodarstwa rolnego, natomiast wcześniej od ukończenia 16 roku życia do 1.07.1977r. ubezpieczony wykonywał prace w gospodarstwie rolnym swoich rodziców J. H. (2) i L. H.. Zarówno w gospodarstwie rolnym rodziców jak i po przejściu gospodarstwa na własność ubezpieczony wykonywał w nim pracę co najmniej 4 godziny na dobę. Pracę w gospodarstwie rolnym ubezpieczony wykonywał po przyjeździe z pracy lub przed pójściem do pracy, a w szczególności w okresie przerw w zatrudnieniu. Pracę w gospodarstwie rolnym ubezpieczony wykonywał między innymi w okresie przerwy w zatrudnieniu od 2.06.1974r. do 16.06.1974r., a także od 7.04.1977r. do 20.06.1977r. (łącznie 2 miesiące i 29 dni). Powyższe okoliczności wynikają jednoznacznie z zeznań świadków C. P.i C. W. oraz z zeznań ubezpieczonego, a także z zebranej przez Sąd dokumentacji i akt rentowych ubezpieczonego.

Nie ulega wątpliwości, że okresy, w których ubezpieczony nie pozostawał w zatrudnieniu, natomiast wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym, należy uwzględnić do okresów składkowych w zakresie niezbędnym do uzupełniania okresów składkowych i nieskładkowych, wymaganych do przyznania emerytury.

Zgodnie bowiem z art. 10 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art.56 jak okresy składkowe:

- okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- przypadające przed dniem 1.07.1977r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- przypadające przed dniem 1.01.1983r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art.5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu łącznie 24 lata,

10 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a zatem uwzględnienie pracy w gospodarstwie rolnym w wymienionych wyżej okresach przerw w zatrudnieniu, w zakresie niezbędnym do uzyskania 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, pozwala na uznanie, że na dzień 1.01.1999r. ubezpieczony posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy do przyznania prawa do emerytury, o którym mowa w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał, że ubezpieczony spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy emerytalnej, albowiem udowodnił, że na dzień 1.01.1999r. posiada wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a nadto w dniu (...)ukończył 60 lat i dlatego zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 14.07.2011r., tj. od(...)

Apelację od tego wyroku wywiódł organ rentowy zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, przez niezastosowanie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. i rozpoznawanie sprawy w zakresie zaliczenia na okresy uzupełniające pracy wykonywanej przez ubezpieczonego po ukończeniu 16 roku życia w gospodarstwie rolnym rodziców, podczas gdy kwestia ta nie była przedmiotem postępowania przed organem rentowym.

Wskazując na powyższe organ rentowy wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania przez organ rentowy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje je za własne.

Prawidłowo także Sąd Okręgowy ocenił zasadność żądań ubezpieczonego.

Odnosząc się natomiast do zarzutów apelacji stwierdzić należy, że co do zasady organ rentowy ma rację, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności.

W rozpoznawanej sprawie decyzja organu rentowego dotyczyła przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie art.184 w związku z art.32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i w tej kwestii wypowiedział się w wyroku Sąd I instancji.

Spór dotyczył tego, czy ubezpieczony legitymuje się wymaganym stażem pracy zarówno w warunkach szczególnych jak i ogólnym, jako że organ rentowy kwestionował zarówno okoliczność, że ubezpieczony legitymuje się 25-letnim stażem emerytalnym jak i okoliczność, że legitymuje się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Przedkładając zatem w postępowaniu sądowym dowody zmierzające do wykazania, że posiada kwestionowany ogólny staż emerytalny wynoszący 25 lat, ubezpieczony wcale nie zgłosił nowego żądania, jak twierdzi apelujący.

Tymczasem teza powołanego przez skarżącego w uzasadnieniu apelacji orzeczenia SN została sformułowana na kanwie sprawy dotyczącej innego zagadnienia. Chodziło bowiem

o kwestię możliwości orzekania przez sąd co do prawa do innego rodzaju renty, niż ta której dotyczyła decyzja organu rentowego. W tamtej sprawie chodziło zatem rzeczywiście o inne żądanie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji nie był zatem zobligowany do zastosowania art.477¹⁰ § 2 k.p.c. i przekazania sprawy w tym zakresie do rozpoznania organowi rentowemu.

Zgodnie z art.184 i 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik - mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A Załącznika do powyższego rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli:

- ukończył wiek 60 lat,
- na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego,
- rozwiązał stosunek pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W tym stanie rzeczy, skoro ubezpieczony wykazał, że legitymuje się wymaganym stażem ogólnym i w warunkach szczególnych oraz spełnia pozostałe przesłanki warunkujące prawo do emerytury, w tym osiągnął wymagany wiek, przyznanie mu prawa do emerytury od dnia ukończenia 60 roku życia należało uznać za prawidłowe.

Z przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385 k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną podstaw.

/-/ SSA M. Żurecki/-/ SSA J. Pietrzak/-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM